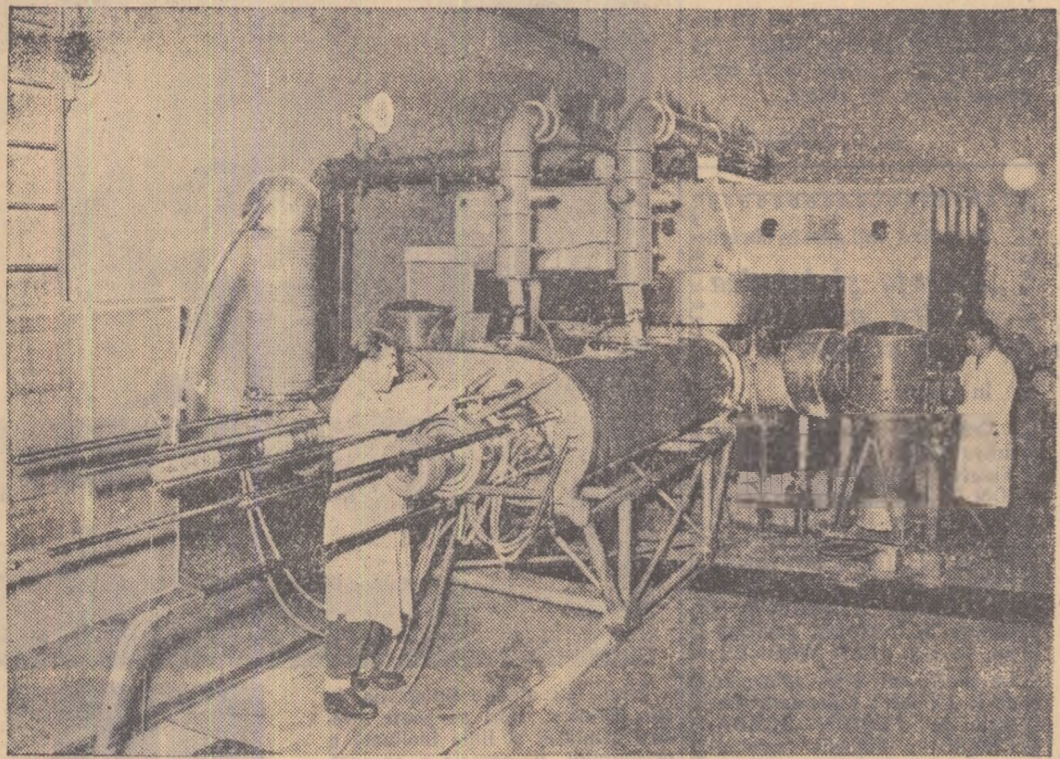

A INTRAT IN FUNCTIUNE CICLOTRONUL ROMINESC

A intrat în funcțiune ciclotronul românesc, al doilea mare obiectiv al centrului de cercetări nucleare din cadrul Institutului de fizică atomică al Academiei R.P. Romine.

Oamenii noștri de știință, împreună cu muncitorii și tehnicienii constructori și montori, lucrând cot la cot cu specialiștii sovietici și-au îndeplinit cu cinste sarcinile ce le-au revenit de a termina și a pune în funcțiune la timp și în cele mai bune condiții tehnice, ciclotronul, această realizare de seamă a științei și tehnicii din țara noastră.

Ciclotronul este prevăzut să dea protoni cu energie de până la 12,5 milioane electroni volți, precum și deuteroni sau helioni până la energii de aproximativ 25 de milioane electroni volți. Curentul maxim de ioni obținut până acum sub această energie este de 300 mi-

cro-amperi măsurat în camera de reacție a ciclotronului.

Alături de reactorul atomic, noul obiectiv completează centrul nostru de energie nucleară ca sursă de particule electrizate accelerate necesare cercetărilor științifice și ca producător de izotopi radioactivi care nu pot fi obținuți în reactorul atomic.

Întrearea în funcțiune a ciclotronului, împreună cu reactorul atomic și cu laboratoarele existente marchează o primă etapă în dezvoltarea bazelor materiale de cercetări nucleare în țara noastră.

Lucrând împreună cu specialiștii sovietici la punerea în funcțiune a acestor două unități principale — reactorul atomic și ciclotronul — oamenii de știință și tehnicienii romini din domeniul fizicii nucleare și-au însușit o tehnică înaintată de exploatare a mașinilor

nucleare ce le sînt puse la dispoziție.

Această realizare de seamă pe linia folosirii pașnice a energiei nucleare în țara noastră constituie o expresie grăitoare a politicii partidului și guvernului nostru de dezvoltare a științei și tehnicii din patria noastră puse în slujba păcii și progresului.

(Agerpres)

Scînteia Tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2703

4 PAGINI — 20 BANI

Vineri 17 ianuarie 1958

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Citiți azi:

(pag. 2-o)

ȘTIINȚA
PENTRU TOȚI

HOTĂRÎREA

Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romine, a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român și a Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romine cu privire la cinstirea memoriei dr. Petru Groza

Pentru cinstirea memoriei dr. Petru Groza, Prezidiul Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romine, Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român și Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Romine, hotărăsc:

1. — SE VA ATRIBUI NUMELE „Dr. PETRU GROZA”:
— orașului Stei din raionul Lunca Vașcăului, regiunea Oradea;
— la cite o stradă din orașele București, Cluj și Deva;
— Institutului Agronomic din Cluj;

- Școlii medii romine nr. 1 din Deva;
— Școlii medii maghiare nr. 1 din Odorhei.
2. — Se aprobă propunerile făcute de adunările generale ale unor gospodării agricole colective nou constituite de a le atribui numele de „Dr. PETRU GROZA”.
3. — Se va ridica o statuie Dr. PETRU GROZA în orașul București și una în orașul Deva.
4. — Ministerul Învățămîntului și Culturii va lua măsurile pentru editarea operelor dr. Petru Groza.

Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romine
ION GHEORGHE MAURER

Prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român
GHEORGHE GHEORGHU-DEJ

Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romine
CHIVU STOICA

Sub semnul atașamentului față de partid și guvern

OAMENII MUNCII propun CANDIDAȚII F.D.P.

în alegerile de la 2 martie
PENTRU SFATURILE POPULARE

În Capitală ca și în întreaga țară la orașe și sate alegătorii întrunșiți în adunări obștești au continuat joi să facă propuneri pentru candidații Frontului Democratice Populare în vederea alegerilor de deputați în sfaturile populare.

Dovedind un înalt spirit de răspundere cetățenească, oamenii muncii propun pe cei mai buni

muncitori, țărani muncitori, activiști de partid și de stat, oameni de știință și cultură, militari, tineri și femei.

În orașul București

În Capitală, printre adunările care au avut loc joi după amiază, a fost și aceea din noul cartier Floreasca. Locuitorii cartierului și constructorii de pe șantierea noulor locuințe, au propus pe lista candidaților F.D.P. pentru circumscripția electorală nr. 69 pe prof. univ. ing. D. Praporgescu, rectorul Institutului de construcții din București. Cetățenii din cartier cîștigătorii și constructorii îl cunosc bine pe candidatul propus din munca desfășurată de el până acum ca deputat în Sfatul Popular al Capitalei.

În aceeași adunare a mai fost propus candidat pentru circumscripția raională nr. 105 din raionul 1 Mai medicul veterinar Marin Șerbanescu, pensionar, care a desfășurat o activitate deosebită ca președinte al comitetului de stradă.

Numeroasele înfățișări gospodărești la care a contribuit ca deputat în circumscripția electorală nr. 280 maistrul mecanic Gh. Dobrescu de la centrala de forță a uzinelor „Mao Tze-dun”, i-a îndreptățit pe metalurgiștii acestor uzine și pe alți numeroși cetățeni din cartier să-l propună pentru a doua oară candidat F.D.P., pentru aceeași circumscripție electorală.

Adunarea cetățenească care a avut loc la uzinele „Mao Tze-dun” a mai propus, tot pentru a doua oară, drept candidați pentru circumscripțiile electorale raionale nr. 104 și 105 pe Aurel Florea, activist al C.C. al Sindicatului muncitorilor din industria grea și pe pensionarul Florian Pislaru.

La adunarea cetățenească ce a avut loc la întreprinderea „Textila Grivița” din Capitală, cetățenii din circumscripția electorală nr. 375 au propus pe ing. Florica Serghe de la filatura „Dacia” să-i reprezinte pentru a doua oară în Sfatul Popular al Capitalei. Susținându-l candidatură, alegătorii au subliniat meritele candidatei alt ca bun gospodar al treburilor obștești, cit și ca bun inginer în întreprinderea în care lucrează. Muncitorii întreprinderii „Victoria socialistă” și cetățenii din cartier au propus drept candidat al lor pentru circumscripția electorală nr. 306 pe cooperatorul Matei Vărodi, fruntaș în producție la cooperativa meșteșugărească „Munca pentru popor”. În aceeași adunare au mai fost propuși pentru circumscripția raională nr. 214 muncitorul Ion Macovei, iar pentru

pusi în adunările cetățenești din regiunea Stalin se mai numără filatoarea Elfride Zeiser de la fabrica de postav „Partizanul Roșu”, tipograful Imre Jacob, medicul Ana Teodorescu pentru circumscripțiile electorale orașenești, Gheorghe Gligor, secretar al comitetului orașeneș Sighișoara al P.M.R. pentru circumscripția electorală regională nr. 54 Dumbrăveni, ing. agronom Vasile Gîrmeș pentru circumscripția electorală regională nr. 91 comuna Mănărade, și alți reprezentanți deosebiți ai muncitorilor, țărănilor muncitori, intelectualiilor.

În regiunea Craiova

La Craiova, în sala de festivități a uzinei „Electroputere” muncitorii de la fabricile „Partizanul”, „Fructul românesc”, „Morile unite Jiul” și altele au propus drept candidat al F.D.P. în circumscripția electorală regională nr. 150 pe tov. Cornel Fulger, prim secretar al comitetului regional P.M.R., membru suplent al C.C. al P.M.R. Tăranii muncitori din comuna Apele Vii, Celaru, Marochin de Sus din raionul Caracal au propus în adunările cetățenești din regiunea Stalin se mai numără filatoarea Elfride Zeiser de la fabrica de postav „Partizanul Roșu”, tipograful Imre Jacob, medicul Ana Teodorescu pentru circumscripțiile electorale orașenești, Gheorghe Gligor, secretar al comitetului orașeneș Sighișoara al P.M.R. pentru circumscripția electorală regională nr. 54 Dumbrăveni, ing. agronom Vasile Gîrmeș pentru circumscripția electorală regională nr. 91 comuna Mănărade, și alți reprezentanți deosebiți ai muncitorilor, țărănilor muncitori, intelectualiilor.

„Organizația U.T.M., tinerii colectivști au fost mîna dreaptă a conducerii gospodăriei... Aprecierea aceasta, de altfel lapidară, pe care am găsit-o în ultima dară de seamă anuală a conducerii gospodăriei agricole colective „Olga Bancic” din Palazul Mare, regiunea Constanța, mi-a trezit interes și pentru că tot se făcea bilanțul muncii, am încercat, consultînd faptele să-i pătrund înțelesul.

Faptele m-au purtat mai întii cu ani în urmă. În 1954 gospodăria colectivă „Olga Bancic” era la primii săi pași. În gospodărie erau oameni buni, de nădejde care nuceau pentru propășirea ei, comunisti și mulți tineri. Erau însă și alții de oameni. Toți își spuneau colectivști, dar mulți nu făceau mare lucru pen-

Contribuția tinerilor din Palazul Mare la întărirea G.A.C.

tru întărirea colectivei. Unii nu veneau la muncă, alții făceau treabă de mîntuială. Apreciația din urmă aducea daunele cele mai mari gospodăriei. La sectorul cabaline situația se prezenta extrem de prost. Se ajunseseră pînă acolo încît abia de mai găseai în gospodărie o pereche de cai pe care să te poți buzi la drum. De-ar fi continuat lucrurile astfel s-ar fi ajuns la o situație dezastruoasă. În acest punct de riscuros din viața gospodăriei, Anton Tincu, pe atunci secretar al organizației U.T.M., a fost chemat la organizația de partid. Căderea gospodăriei și organizația de partid — i s-a explicat atunci secretarului U.T.M. — vedeau o singură ieșire din această situație: tinerii să răspundă de cai și de toate atelele. Zile de-a rîndul Anton Tincu s-a frămîntat pînă, du-și merca aceeași întrebare: „Vor fi tinerii în stare să dea o îngrijire bună cailor, să poarte atelele cu grijă?”

S-a ținut atunci o adunare generală U.T.M. deschisă. La ordinea de zi un singur punct: „Să încredințăm caii și căruțele gospodăriei celor mai harnici tineri”. Tinerii au primit cu însuflețire sarcina organizației de partid. Chiar din ședința aceea sectorul cabalin a fost declarat sector al tineretului. Faptul acesta a sporit într-o măsură și mai mare l. ȘERBU

CONTINUARE PAG. III

CONTINUARE PAG. III

Regimul nostru de democrație populară acordă o grijă deosebită mamei și copilului.

În toate colțurile țării, pe lângă multe fabrici au luat ființă creșe. În aceste creșe copiii se bucură de o deosebită îngrijire. O asemenea creșă este și cea de lângă fabrica de postav din orașul Bușui.

Noi mărfuri din import

În ultimele două săptămîni au sosit în țară, din import, primele cantități de produse alimentare și industriale contractate pentru începutul acestui an.

În portul Constanța au fost descărcate pînă acum, 33.000 kg. de lămîi și 13.000 kg. de curmale din Liban, 393.000 kg. de portocale și 50.000 kg. de lămîi din Cipru, 80.000 kg. de portocale din R. Albania etc.

Au mai intrat în țară, prin portul Constanța sau prin stațiile de cale ferată de frontieră, noi cantități de produse alimentare. Astfel, din Turcia a sosit un transportor de 30.000 kg. de pește proaspăt, din R.P.F. Iugoslavia 10.000 kg. de pește sărat, din Norvegia 103.000 kg. de margarină, din R. D. Germană 250.000 kg. de săpun de ruie.

Pentru următoarele zile sînt așteptate noi transporturi de margarină din Norvegia, citrice, banane și cacao pudră din Israel, piper din India, vanilie, baotane din Franța etc.

(Agerpres)

CALIFICAREA tinerilor muncitori

Aproape de viață

Ritmul rapid al dezvoltării industriei clujene impune creșterea unor muncitori bine pregătiți, capabili să facă față cu succes cerurilor tehnicii moderne.

De aceea, aici sînt cu deosebire actuale indicațiile Rezoluției Plenare a III-a a C.C. al U.T.M. din 19-21 decembrie 1957, care arată organizațiilor U.T.M. încotro trebuie să-și îndrepte eforturile:

„O atenție permanentă trebuie acordată creșterii calificării tinerilor muncitori, însușirii de către aceștia a tehnicii moderne, organizînd în colaborare cu organele sindicale și A.S.I.T. cursurile de minim tehnic și alte forme superioare, folosind ajutorul tinerilor ingineri, tehnicieni, maștrii, al muncitorilor mai în vîrstă”.

Nici mai mult nici mai puțin decît reducerea de zece ori a timpului necesar pentru operația la care lucrează ea. Metoda inițiată de utemista Roșca s-a extins la toate fabricile de țigarete din țară, confirmînduse și o îmbunătățire simțitoare a calității țigaretelor.

Un alt exemplu: utemistul Valer Mirton de la depoul F. R. Cluj, care a urmat și el aceste cursuri, are un mare merit în automatizarea inductorilor la semna-

a maștrilor ce dovedesc cea mai mare preocupare pentru această problemă: întrecere specială între maștrii. Pînă la urmă cîștigător a devenit maistrul scieții țigăre, ai cărui elevi, 19 la număr, au obținut cele mai înalte calificative din partea comisiei de examinare. Nu fost vorba doar de un stimul moral, ci și de unul material, maștrii primind premii pentru munca depusă.

Tinerii muncitori care au dovedit cel mai mare interes pentru creșterea calificării lor profesionale au fost avansați în categorii de salarizare superioare.

Continentarea reciprocă a dat bune rezultate, cum era și de așteptat.

Dar rezultatele acestea sînt și o urmare firească a unei minușioase și permanente preocupări din partea organizațiilor U.T.M.

Raid prin întreprinderile din Cluj

„Li s-a rupt căruța-n drum!”

Cu doi ani în urmă, într-o întreprindere clujeană, un grup de entuziaști tineri ingineri, maștrii, tehnicieni și muncitori au dat naștere unei inițiative deosebit de prețioase. Numele întreprinderii: „Menajul”. Obiectul inițiativei a fost denumit: cercul „Iubii tehnicii”. Care era rostul înființării acestui cerc? Îmbogățirea cunoștințelor tehnice a tinerilor — impliniri deși creșterea calificării lor. Minutat — au zis atunci toți. Activitatea s-a început sub cele mai

lele de canton C. F. R. Iată deci că acolo unde a existat preocupare pentru ca tinerii să-și îmbunătățească necontenit cunoștințele tehnice, nici rezultatele nu se lasă așteptate.

Unde și-au ridicat acești tineri nivelul pregătirii profesionale? În cursuri de minim tehnic, în cursuri profesionale, îndrumați de maștrii pricepuți, de ingineri tineri, îndrăgostiți de profesunea aleasă.

Tovarăși ca inginerul Angelo Ioanescu (fabrica de țigarete), Iosif Barta („Libertatea”); inginer I. Fekete (uzinele „Ianoș Herbak”), inginer Constantin Manciurea („Carbochim”), maistrul Ioan Szekely (Atelierele C. F. R. „16 Februarie”) dovedesc o grijă neobișnuită pentru creșterea calificării tineretului.

La fabrica de mobile „Libertatea”, conducerea fabricii a inițiat o interesantă metodă de stimulare

MIRCEA MUNTEANU
correspondentul „Scintei tineretului” pentru regiunea Cluj.

CONTINUARE PAG. III

Anii pterilor populare au transformat în un puternic centru de cercetări științifice. Foto: Petru Poni

Știința și tehnica pentru pionieri și școlari

lipsa revine Institutului unde cei 15 cercetători tineri formează majoritatea personalului științific. I-am întâlnit pe câțiva dintre ei la Institutul de cercetări geografice. După o ultimă călătorie științifică făcută în vara anului acesta s-au adunat din nou în clădirea cu liniște de laborator de pe strada Bărghele 1. Alexandru Rusu vine din deprimarea oțelăriei, Ion Velcea din cele patru „fărăsoare” ale Regiunii Baia Mare, Gh. Niculescu din Retezat, Cornelia Stănescu din Țara Hațegului. Fiecare aduce cu el un bagaj de observații, un vraf

meu natal. Sint bucuros să ajut la elucidarea problemelor de geografie pe care le ridică regiunea mea. Eugen Nedelcu a identificat în Făgăraș noi locuri glaciare, lucrează la o monografie complexă asupra urmărilor perioadei glaciare în acești munți ai țării. Tot el face o comunicare în Institut asupra avalanșelor și depistării lor.

15 cercetători tineri — 15 entuziaști. Poate, în viitor, 15 nume pe care știința le va înregistra la loc de cinste. EUG. FLORESCU

„Faceți comanda vă rog!”

Costel își privea ceasul brăzdat cinci fără un sfert. Mai avea asadar o jumătate de oră pentru a hoinări pe bulevardul scldat în simfonia multicoloră a reclamelor de neon.

Cit de fericit era! Încă puțin și se va afla în fața lui Geo Neagu, maestrul reportajului. Și tocmai pe el, pe Costel Banu, la ales ca reporter special pentru marele oraș de pe Marte.

Ce minunat debut pentru un tânăr zărit ca el! Costel mai avea de îndepărtat doar o mică formalitate. Să afe adresa locuinței lui Geo Neagu și numărul său de telefon pentru a-și anunța sosirea. Se îndreptă asadar spre hotelul „Sistemul solar”. În hall-ul monumental era instalat un „Automat urbanistic”. Tâlnăru se apropie de micul aparat de culoarea fildeşului, apăsa butonul alb și pronunță clar în fața plăniei cuvintele: „Geo Neagu zărit”. După câteva clipe pe ecranul aparatului apăru răspunsul: „Bulevardul 4 Octombrie numărul 351, etajul 34, apartamentul 289. Telefon 7.31.54.28”. Costel își notă adresa, apoi apăsa butonul roșu al aparatului și adresa dispărură îndată de pe ecran. Tâlnăru scosese tele-vidеоfonul său de buzunar cu spasiatori care nu întrecă în mărime o cutie de chibrituri a anului 1958, și lansă un apel către centrala telefonică a orașului. Îi răspunde vocea cristalină atât de cunoscută: „Centrala telefonică. Faceți comanda vă rog!”

Pronunță distinct numărul: 7.31.54.28. În câteva clipe obțină legătura. Dar spre mirarea sa, în locul chipului ațit de cunoscut al lui Geo Neagu, pe ecranul aparaturii apăru imaginea a două magnetofone, dintre care unul se puse de fapt în mișcare și Costel auzi în difuzorul tele-vidеоfonului său cuvintele: „Tov. Geo Neagu lipsește de casă. Aici e magnetofonul secretar. Care e numele dumneavoastră vă rog?”

„Costel Banu” răspunde tânăr. De cum începe numele, primul magnetofon se opri astfel că nu mai auzi cuvintele, ațit de banale: „Puteți transmite o scrisoare comunistă. Voi înregistra totul fidel. Vă rog să nu mi puneți întrebări căci nu știu să răspund. Vorbiți clar!”, dar în aceeași clipă se puse în funcțiune cel de-al doilea magnetofon și în minusculele difuzoare răsună vocea gravă și totuși atât de caldă a lui Geo: „Iartă-mă dragul meu, dar am fost chemat urgent la redacție. Voi intra în circa o oră. Până înă neapărat chiar acum la mine și astăzi-mă. Tă-mă pregătit toate instrucțiunile!”

După convorbire Costel părăsi de îndată hotelul. Chiar prin fața intrării trecea trotuarul rulant pentru pionieri.

Sub un anumit aspect putem spune că istoria omenirii este istoria eliberării de spaimă. Cînd din dezadăunțata frăcare a lămnelor uscate sau din ciocnirea cremenilor s-a iscat scintila și apoi flacăra cuminte din otră, în ochii mici ai primitorului a licărit flăcărata fericirii. Fulgerul și trăsnetele cerului i-au devenit mai familiare; cu torța în mînă el cutăzează să înfrunte sălbăticiunile pădurilor, întinerucul peșterilor, frigul iernilor și al culmilor albe.

Istoria științei este din acest punct de vedere istoria eliberării de credința în magie și ură, istoria cuceririi înteleșurilor.

Știința, odată născută, a înmăluit îndrăzneție și a înăpăstiat cîștirea omului. Dar credința în magie și ură, fiindcă a nepuțință, n-a pierit odată cu primele semne ale întelegerii, ale prevederii, ale puterii umane. Credința în magie și ură a fost menținută în mînșle celor mulți, de sarlatanii umanității, servitorii stăpînitorilor oremeniști ai popoarelor, care au îngrășat de-a lungul veacurilor terenul imens al ignoranței.

Credința în magie și ură s-a prefăcut în șirul lung al superstițiilor mari și mici, care-și fac loc ca buruienile pe ogorul vieții. Știința și superstiția... S-ar părea că este fără sens să amintesc despre superstițiile banale, despre credința năstrucnă în numărul 13, despre băutul în lemn și altele de soiul ăsta, într-o epocă în care știința a trimis sateliți în ceruri și a scormonit pînă în adîncul atomului. Cine mai crede în descăntece, într-o epocă în care se vorbește cu seriozitate despre vitioarele plumbării spre Lună, spre Marte sau chiar cu cine știe ce gondoli galactice, mînată de lumină, spre Andromedă? Și totuși...

În epoca, în care omul de laborator își îngăduie să îndrăznească orice, în epoca în care se sintetizează în ficcare an alte elemente, care nu există în natură, în secolul în care mașina electronică usculă cuminte de voiața omului și rezolvă ecuații diferențiale și integrale, în deceniul în care omul a tăbăcut și dezlega taina energiei solare și s-o reproducă în laborator, umelno credința în magie și erăritorie, în satane și demoni mai mici nu s-au șters; auzi pe unii vorbind cu seriozitate despre

Amîndoi se așezară în fotolii comode, ale căror spătare prezentau câte o ieșitură în dreptul urechilor. Aci, în tapiserie se găseau în fiecare parte câte un difuzor pentru audia stereofonică. Pe ecran se vedea acum publicul din sala festiv iluminată — primele cercetări. Vîsul de a descoperi tainele naturii li s-a înăpăstiat însă pe deplin abia la sfîrșitul facultății: la Academia R.P.R. lua hîiniță un nou institut — Institutul de cercetări geografice. 15 dintre cei mai buni absolvenți ai facultății au fost numiți CERCETĂTORI.

Li s-a dat o clădire mare, frumoasă, cu liniște de laborator. Li s-a pus la dispoziție utilajul necesar, bibliotecă, aparate, li s-au creat legături cu instituțiile de cercetări străine.

Au o sarcină principală: să scrie o lucrare care să apară născută la noi în țară: „Monografia fizico-economico-geografică a R. P. Romînie”. Lucrare de mare importanță științifică. Cu decenii în urmă, un geograf francez, Emmanuël de Martonne, a elaborat o serie de ipoteze interesante asupra hidrografiei țării noastre, asupra evoluției reliefului și în special asupra munților Carpați. Lucrarea este însă foarte restrînsă, insuficientă pentru studiul actual la care se află știința geografică. Sarcina remedierii acestei

„Să încercăm 60831 — Copnehaga se aude cam slab și imaginea nu e prea clară. Se înțelege, numai 1000 kilowați. 10.000 kw, auzi cele mai multe emițătoare de radio-televiziune”.

1.11.11 — Palatul televiziunii din București, cu emițătorul pe virful Omul. Ce imagini minunate! Se transmite tocmai o emisiune științifică despre gravitație direct de pe Lună. Către rețele erau ațit de plastic redacte de imagine în relief încît îți vinea să măsoari cu degetul... a dîncea lor.

Dar curînd se făcu ora 12 și Costel își luă rămas bun de la iubitul său maestru... Ing. RITA ALBU

Ing. RITA ALBU

Tinerii Cercetători

În curînd veți găsi în librării „Știința și tehnica pentru pionieri și școlari”

In sumar: Cerul de lărmă, de prof. univ. CALIN POPOVICI; Floarea de colț, de prof. dr. ION T. TARNAVSKI; Emili Racoviță, de I. POPPER; Cine va fi căpitan de astronaut, de ing. IGOR SEVIANU; Chimie distractivă, oferită de dr. LEONID PETRESCU; 5 minute în interiorul pămîntului, de ing. JEAN WAGNER; La mulți ani 2005, epigramă de I. AVIAN; Calendarul naturii, de FLORIN IORDA-CHESCU; Bănoane rezistente, de A. IOZEFINI; Falsă cronică științifică, de AL. O. ZOTTA; Rică și Gică s-au cercetat, de G. HAGIU; Valea Cernel, prezentate de RADU DRAGOMIR; De la basm la realitate, de MARGHIT SA-VA; Bolidul, povestire științifico-fantastică în imagini, de A. WEISS; Imagini, de IULIAN ION.

un tânăr mărunțel și negricios. Cu câteva luni în urmă stătea în fața hîrșii și povestea peștele prin care trece de cițiva ani călătorind peste culmile Făgărașului însoțit de studenți practicanți, trecînd din stîncă în stîncă, gîndîndu la stîncile rătăcite pe creste de cremene. Povestea cum, în plină vară, li s-a pusă lurturi de zăpadă sau cum, periodic, coboară din mîntîmle Făgărașului, pînă pe plaurile Transilvaniei pentru a se aproviziona cu alimente.

De unde ai răbdarea să te izolezi luni întregi în regiuni unde nu se află țipenie de om? — Eu sînt din Cîmpulung Muscel, a răspuns Nedelcu. Făgărașul este, într-un fel, țîntul

Asaltul irezistibil

Am refînat o șire publicată de curînd: cuvîntul „Știință” a fost inclus în ultima ediție a dicționarului american. Faptul are o interesantă semnificație politică, așezînd uriasul răsunet al succeselor savașilor sovietici. Dar, al constituie totodată o mărturie a unui fenomen specific epocii noastre: a săzului irezistibil al noștrilor științifice asupra vocabularului — punctul cel mai expus din întregul sistem de forțificări al limbii.

Să ne oprim o clipă în așteptarea rîposiei: — Cum adică „fenomen specific epocii noastre”? În secolul al XIX-lea nu se putea vorbi de o pătrundere a noștrilor științifice în vocabular? Ujă și în secolul nostru? — Nu, uli, stimate interlocutor, imaginari și tocmal de aceea te rog să nu mă răstălmăcești!

O „pătrundere” a existat, într-adevăr, chiar de la începuturile gîndirii științifice. Dar cînd spun „asaltul irezistibil” mă gîndesc la o asemenea intensi-

fiare și diversitate de forme a procesului de pătrundere încît nu mai avem de a face doar cu o deosebire cantitativă de trecut. Să coborîm, însă, pe tîrîmuri mai puțin abstracte. Ați ascultat vreodată discuțiile purtate între copiii de circ și pionieratul? (mă adresez utemistilor...) Dacă da, atunci ați fost desigur impresionați de multitudinea conștinșilor științifice, exprimate într-un limbaj de o neașteptată bogăție și precizie. Las do părțile familia de cuvînte a zăburilor interplanetare, la a coborîrii de pe suprafața pămîntului, despre radiocărbunatul și ultrasunetele, despre transistori și televiziunea submari- nă?...

Presă, literatură, conferințele publice, radioul, înădmîntul (poate că în primul rînd înădmîntul) determină ritmul vîntului al acestui fenomen care va rămîne în istorie ca una din mîrîmle epocii noastre. ION HOBANA

ȘTIINȚA și superstiția

de Max Solomon

după, pentru principii și prinși, aurul puterii. Dar miracolul nu s-a arătat niciodată. Cu toate superstițiile, credința alchimică a fost îngrăpată odată cu spiritele, piele de salamandă, odată cu formulele ei mistice și haghetele ei gîrăite, din care sarlatanii scooteau aurul fîgăduit și rîvnit; a fost îngrăpată de știința chimiei, ale cărei victorii au umplut veacul al XVIII-lea, al XIX-lea și al XX-lea. Chimia a creat, în două veacuri, minunea coloranților și a conștinșului sintetic, a masei lor plastice, a aliajilor nobile. Superstiția alchimică a finit în loc cercetarea naturii, dar ea n-a putut scăpa de condamnarea la moarte, pe care istoria o pronunță, mai curînd sau mai tîrziu, pentru orice zămislire a ignoranței.

Știința duce aștăzi lupul cu bătrînețea și moartea. Succesele înregistrate de știința modernă nu se potrivește, desigur, de loc, cu „invocarea” morților, cu chemarea „duhurilor” personalităților istorice; dar există oameni care nu se încurcă în astfel de amănunte. Speculînd ignoranța tragică, mîșterire a preistoriei omenirii, sarlatanii își fac meseria, chemîndu-l pe Napoleon sau pe Caesar, Hitler, oțînd aștăzi puțină groază în golanții sunători. Poate cele mai înzădăcnate superstiții sînt cele medicale. Alegem una dintr-o mie. Se îmbolnăvește copilul de icter

Să discutăm despre TINERETE-EDUCAȚIE-RĂSPUNDERI RECĂPĂTAREA DEMNITĂȚII

Se spune, și pe bună dreptate, că demnitatea înseamnă în primul rând dragoste și respect față de oameni, respect față de tine însuși. În regimul nostru democrat-popular demnitatea omului este pe deplin respectată. Cel ce își leagă prin toate firele sale viața de nobilul (e) al construcției societății noi, este înconjurat cu simț și dragoste, este apreciat și respectat. Spre deosebire de regimul burghez-moșteresc, când demnitatea era călcată în picioare și presupunea umilință, regimul nostru nu acordă o înaltă prețuire aceluia ce își pune în slujba poporului toată capacitatea și forța sa de muncă.

Pe tânărul strungar Nicolae Hristache l-am cunoscut ca pe un băiat inteligent, cu dragă inimă, înalt, cu o față de copil, dar cu o înaltă capacitate de muncă. A urmat școala medie senală și apoi a intrat în facultatea de mecanică — secția fără frecvență. Lucra bine, cu spor și își iubea meseria. — O să ajungă un adevărat artist în ale strungăriei!, spunea despre el șeful secției. Și strungarii mai bătrâni, dădau aprobator din cap. Copilul de la școala de ucenici erau tot mereu pe lângă el. Îl învăța secretul meseriei, îl pune să lucreze, arătându-i cu răbdare și tact cum să facă o operație sau alta. Le vorbea frumos, le spunea ce să citească din ziare și reviste; repetau despre frumusețile țării și despre noile construcții precum și actualitățile științifice, pentru că acestea îl plăceau și îl mi se mult. Băieții înțeau la el și îl respectau.

Acasă aducea bani și îi ajuta mamei la treburile gospodărești. Cu el deseori se sfătuiau și vecinii, deoarece știa multe și avea o judecată de om matur. La facultate, strunginilor și săritorilor, ajută pe cei rămași în urmă la învățături. Profesorii îl apreciau. O prietenie nesăturoasă a început însă să strice acest frumos tablou. A început să cheltuiască bani prin localuri, să lipsească de la lucru și de la

CALIFICAREA tinerilor muncitori

(Urmare din pag. 1-a) entuziaște auzului. Cum se proceda? Tinerii înscriși la cerc aveau posibilitatea să asculte expunerii teoretice și să participe la demonstrații practice cu caracter tehnic profesional. Astfel tinerii luau cunoștință de factorii ce influențează elaborarea sarcinilor; strungarii învățau practic cum se desfacează un desen tehnic ori schema unei piese complicate etc. Această activitate a durat... citeva luni apoi cercul „Lubiți tehnica“ s-a autodisolvat. De ce? Lipsa de severitate a organizației U. T. M., lipsa de sprijin din partea conducerei întreprinderii și a comitetului orașene U.T.M.

Zilele trezute, la „Menajul“, în secția sculelor și reparării, tânărul inginer Petru Muresan, unul dintre inițiatorii cercului „Lubiți tehnica“, s-a destăinuit: — Nu știu ce m-am făcut cu tine. Îmi fac multe greutăți. Este evidentă slaba lor pregătire profesională. Ianoș Huszki, de pildă, nu poate deseori să primească unele lucrări tocmii pentru că nu se simte stăpîn pe meserie. Unde mai pui că s-a calificat chiar în secție! (El era jenă să recunoască că principala vinovată este chiar dînsul, adică șeful secției). Și alți tineri, ca I. Ghirca, V. Stambel și chiar Martin Ciondri au o pregătire profesională nesatisfăcătoare. — Ce-ați făcut pentru remedierea situației? — Nimic! — Nu-ți face oare în interesul secției, a fabricii să faceți ceva?... — Bă da. Îmi dau seama de importanța deosebită ce trebuie acordată calificării calificării.

Atitudinea tinerilor față de propria lor calificare

Am fost martorul unei discuții interesante. O secolosec interesantă mai ales pentru învățămîntele ce derivă din ea. S-a întâmplat la întreprinderea „Armătura“, „Eroul“ nostru, tânărul strungar Viorel Andreica. Subiectul înfățișatei discuții era: munca lui și salariul. Redau parțial discuția. Andreica: O dau încolo de treabă! L nu-și are de vină. Nimeni nu vrea să înțeleagă că strungul meu nu-și bun de nimic. Din cauza lui nu-mi pot îndeplini norma. Șeful secției: Cum poți spune același lucru și chiar îl îndepășești? Nu-i marea de vină? Tu ești vinovat. Andreica: De ce? Șeful secției: Iată pentru că lipsești mult motivat. De exemplu astăzi, în loc să vii la ora 6, ai început să lucrezi la 6.35. Pînă astăzi ai de-acum 23 ore de absențe motivate. E și normal să nu-ți îndeplinești planul. Cît privește mașina, e un strung nou-nouț. Nu? Andreica: ???! (spoi vădit ruginat, a îngînat silene) Poate... — Ce-ați reieșit din discuția celor doi? Că strungarii cu prietenia, după terminarea școlii profesionale, a hătăt pasul pe loc în privința îmbogățirii cunoștințelor sale profesionale, nu s-a străduit să pătrundă cu adevărat în multiplele „taine“ ale frumoasei sale meserii. Are repercușuni o asemenea atitudine? Fără îndoială că da. Am întâlnit astfel de cazuri și la alte întreprinderi. Tinerii Eva Frenț și Mihai Valentin (fabrica „Libertatea“) ca și Grigore Simion de la „Terapia“ nu sînt preocupați de ridicarea calificării lor, fiind puși în fața realității, în loc să recunoască adevărul, aruncă vina pe normare ori pe mașini.

Fără îndoială că o răspundere însemnată revine organizațiilor U.T.M. respective, care au pierdut din vedere una din verigile importante ale muncii lor: de a insufla tinerilor muncitori dorința de-a învăța cît mai mult, de-a fi în pas cu ultimele cuceriri ale tehnicii. Asta s-ar putea face chiar în cadrul unor simpozionale, în cadrul adunărilor generale U. T. M. deschise. Încă ceva. Tinerii muncitori nu trebuie să uite că ei trebuie să se preocupe de propria lor calificare, de îmbogățirea cunoștințelor profesionale, pentru că numai astfel vor crește continuu eiștigul lor, nu

O scenă din film

Oamenii muncii propun Candidații F.D.P. în alegerile de la 2 martie PENTRU SFATURILE POPULARE

(Urmare din pag. 1-a) pus drept candidat al lor pentru circumscripția electorală regională nr. 52 pe Elena Leoveanu, președinta întovărășirii agricole „1 Mai“ din comuna Celaru. În regiunea Hunedoara În localitatea mîntîră Aninoasa din regiunea Hunedoara participanții la adunarea cetățenească au propus drept candidat în circumscripția electorală raională nr. 1 Petrosani pe tov. Ion Barna, membru al C.C. și P.M.R., prin secretar al comitetului raional de partid, în cadrul aceluiași adunări a mai fost propus candidat pentru circumscripția electorală regională nr. 51 tov. Ion Carpineț, președintele statului popular al raionului Petrosani, ministrul Pelece Dunca pentru circumscripția electorală raională nr. 2 și Bela Lazăr președintele statului popular din Aninoasa în circumscripția electorală comunală nr. 25.

În regiunea Hunedoara au mai fost propuși pentru circumscripția electorală raională nr. 2 mîntîră Viorel Pascu de la Ghelara, pentru circumscripția electorală nr. 16 Adolf Druker, directorul uzinelor „Victoria“ din Galan, pentru circumscripția electorală raională nr. 1 din Bumila pe Elena Herban din satul Alun, iar pentru circumscripția electorală raională nr. 44 din Pian, raionul Sebeș, pe colectivitul Simion Năbuș.

În regiunea Iași La adunarea care a avut loc la fabrica de rulmenți din Birlad, regiunea Iași a fost propus drept candidat pentru circumscripția electorală regională nr. 14 maestrul Aurel Constantinescu. În orașul și regiunea Iași au mai fost propuși candidații studenții Ion Mihaiache de la Facultatea de științe juridice pentru circumscripția electorală orașenească nr. 190 Iași, țărancă muncitoare Tina Rusu, membră întovărășirii agricole din comuna Holboca pentru circumscripția electorală regională nr. 18, Constantin Nistor, președintele statului popular regional Iași pentru circumscripția electorală regională nr. 60, Mihai Savin, muncitor la atelierele C.F.R. Pașcani pentru circumscripția electorală regională nr. 104 și alții.

În regiunea Galați La adunarea care a avut loc în orașul Panciu, regiunea Galați a fost propus drept candidat pentru circumscripția electorală regională nr. 37 tehnicianul Dumitru Nedelcu de la G.A.S. Panciu. În orașul Brăila, cetățenii din circumscripția electorală orașenească nr. 152 au propus ca să-i reprezinte ca deputat în statul popular orașenesc pe muncitorul Costică Volnea.

Printre candidații propuși în această regiune se numără și Vasile Drăgescu, țărăn colectivist din comuna Vlădești, pentru circumscripția electorală raională nr. 2 Bujor, gospodina Avram Antoaneta pentru circumscripția electorală orașenească nr. 195 Galați, Ion Dirdală, țărăn întovărășit din comuna Gura Călbței pentru circumscripția electorală comunală nr. 7, învățătoarea Cezarina Felea pentru circumscripția electorală comunală nr. 3 Oancea, raionul Bujor și alții.

În regiunea Suceava Muncitorii de la Combinatul forestier „Bernat Andrei“, „Dorina Foresta“, I.R.U.M. și cetățenii din orașul Vatra Dornei au propus pentru a pătra oară drept candidat al lor în circumscripția electorală regională nr. 1 pe

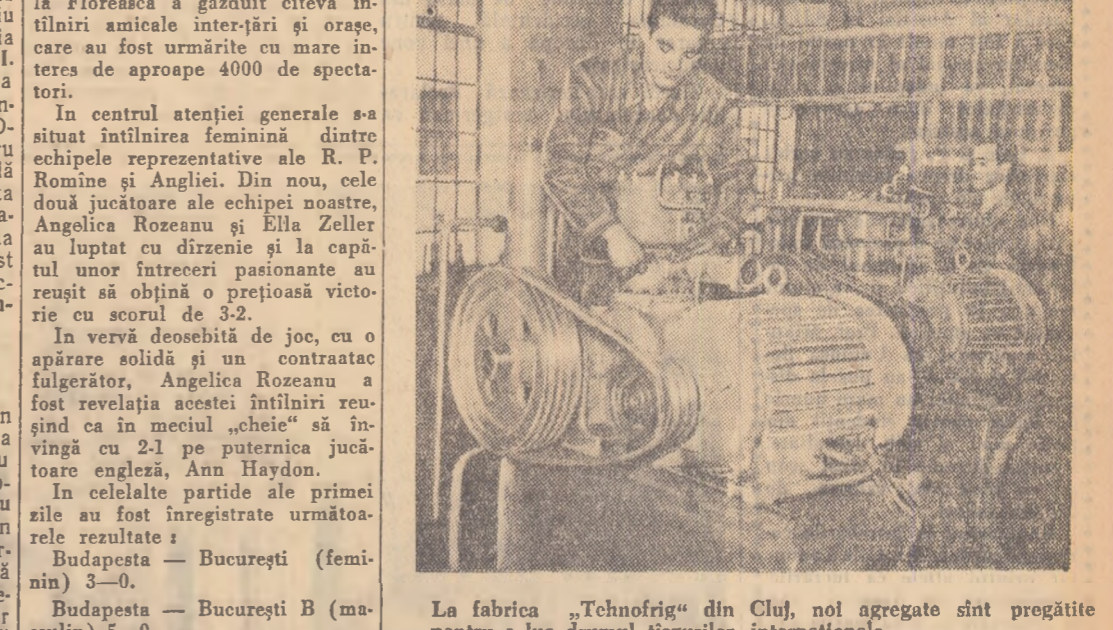
Laftă din nou pe ecranul noastre pe popularul actor și regizor de cinema indian Raj Kapoor, a cărui film de îndrăgii și de publicul nostru ca și de spectatorii din multe alte țări. Nu încapem însă să-l prezentăm pe actorul indian ca pe un mare succes al filmelor sale se dovedește în afară de meritele lui Raj Kapoor ca creator, actor, și pe care ele le prezentăm în cele mai frumoase momente din viața sa. După cum am arătat, filmele lui Raj Kapoor sînt puternic impregnate de spirit patriotic și această nu numai în tematică și în tematică lor. Scenariile acestor filme atacă curaj și viru.

celebritate, își dă tot mai mult seama însă de ticăloșia lumii de seama înconjurată și de lipsa de servicii și confort pe care-o găsim în țara noastră. Fenomenul de pauperizare a maselor țărănimii ce aduce anual mii și mii de săraci în țară, a mai fost discutat și în filmul „India, țara noastră“. „Micul lustrăgiu“. Tendința acestor filme ca și a „Vagabondului“ și chiar a „Articolului 420“ este să demonstreze că oamenii din țara noastră sînt în marea majoritate ale marilor orașe ale căror prețuri sînt suprapopulate de uriașe mase de lumpen-proletariat ce cad din cauza condițiilor materiale și a fregii usor pradă la tentaculii unei vieți bazate pe necinste, treburile și se smulgu de orice preț ispite, să nu alegea drumul expedițiilor de migrație (noția, contrabandă etc.).

În acest sens „Articolul 420“ este o excepție. Un simpatice tânăr numit Raj Kumar pleacă spre Bombay unde speră să-și găsească un rost, înarmat fiind cu o diplomă universitară și o meserie de aur — răsplătit a cinstei sale. Merită să-l prezentăm pe tânărul nostru în marea sa călătorie, pe șoseaua asfaltată, dintr-un imens frumusețe idealurilor pe care le are curaj. Raj nu are bagaj de seama cînd se apropie de el un șarpe veninos ce e gata să-l muște. De abia în ultimul moment îl zărește și o ia la goană într-un iureș accelerat. Această mică întâmplare nu face decât să trezească simțurile de curaj și eroism ale acțiunii cînd Raj odată ajuns în Bombay, după ce încercă în zadar să-și găsească de lucru, cade în mlaștră unui crocod și vrea să se folosească de el în chip mirșos. Partea centrală a filmului este pendulările suferite de eroul, soferul lui din a alege între cinstea strămoșilor și puterea plîmă de la strălucire ce duce spre bogăția acumulată prin tîlhăria mai mult sau mai puțin abia camuflajate.

După multe peripecii, Raj găsește de lucru la o spălătorie și este fericit întreprinzînd o viață modestă. În ansamblu, un film care o să placă publicului nostru, strădîndu-se de un stil luminos, de o viteză și dușoșie, plin de cîntece plăcute și dansuri spectaculoase.

B. DUMITRESCU

La fabrica „Technofrig“ din Cluj, noi agregate sînt pregătite pentru a lua drumul tirgurilor internaționale.

Contribuția tinerilor din Palazul Mare la întărirea G. A. C.

(Urmare din pag. 1-a) statat că ideea grădini a fost sprijinită întărită economic-organizatorice a gospodăriei colective. În anul 1957, gospodăria a înflorit, care au muncit în sectorul legumicol, n-aveau precieparea necesară, iar alții erau bătrîni și nu puteau face față lucrărilor de mină și grijă, țesății în fiecare dimineață, iar grădinierele cereau multă curățenie. Pe măsură ce căii însă se întreprindeau, îngrijirea animalelor a devenit o mare pasiune pentru tinerii colectivității. Din an în an, colectiva a început să dispună de trapașii cei mai frumoși din regiuneaConstanța. Sectorul tineretului a devenit sector fruntaș pe gospodărie. În acest fel organizația U.T.M. a reușit să imbine armonios nevoile gospodăriei, sarcinile ei de răspundere și pasiunile tinerilor. Colectivității din Palazul Mare au folosit cu multă preciepare posibilitățile existente pentru dezvoltarea multilaterală a gospodăriei lor. Încă din primii ani de muncă, ei s-au gândit la crearea unei echipe legumicole. Aveau pentru aceasta tot ce le trebuia. Liniștea perimetrului gospodăriei se afla o mare rezervă de apă, provenită dintr-un lac. Existau și condiții de irigație. Colectivității mai erau avantajate în această privință și de faptul că îi despartea numai 10 km. de orașul Constanța, unde își puteau valorifica produsele. În felul acesta, grădina le aducea și veniturii mari, contribuția și la aprovizionarea orașului Constanța cu legume și zarzavaturi.

După un an de muncă, s-a constituit și alte acțiuni și inițiative în

Vedere generală a satului Săvi nești, comuna Galu din raionul Cealhan. Nu departe de locurile asupra cărora a fost îndreptat obiectivul fotografic se înalță semeț și neclintit de vremuri, Cealhanul, martor al transformărilor ce se petrec în albia bătrînei Bistrița. Într-o bună zi în căsuțele vopșite albe și albastre ale satului, Hidrocentrula „V. I. Lenin“ de la Bicaz va da primele licăriri electrice. Fototext: CONSTANTIN SCRIPCARU

